

Organizacja Starszego Harcerstwa

W Kręgu Granatowej Lilijki – Gawędy

Historia staroharców zwanych „Rovers”

Pierwszy National Rover Moot odbył się w Birmingham w październiku 1923 roku w Yorks Wood Park, a P. B. Nevill pełnił funkcję Chief Rover.

24 listopada 1928 roku w Londynie odbyła się Konferencja Skautów Łazików.

Baden Powell nie mógł wziąć udziału w spotkaniu, ponieważ był chory, ale wysłał wiadomość w której nakłaniał Rovers do "zwrócenia uwagi na jeden z dwóch punktów" aby podsumować poglądy szefa:

"Przy formułowaniu zasad lub schematów dla Roveringu, na miłość boską niech będą one elastyczne, aby odnosiły się nie tylko do Londynu czy Puddlington ale także do naszych dalekosiężnych krajów które oczekują od nas kierunku".

"Skauting wędrowny to przygotowanie do życia, a także pogoń za życiem".

Pierwszy World Rover Moot odbył się w 1931 roku w Kandersteg w Szwajcarii w Międzynarodowym Schronisku Skautowym które B-P otworzyło w 1923 roku.

Obecni byli łazicy z 22 krajów. B-P też tam był i napisał:

"Z miejsca w którym siedzę na ukwieconym balkonie tej chaty, widzę flagi dwudziestu dwóch narodów powiewające nad namiotami i ogniska około trzech tysięcy zgromadzonych tam młodych mężczyzn."

"Wędrowni Skauci to są: brygada, że tak powiem oddziałów szturmowych większej armii liczącej ponad 2 miliony skautów. Ich ramiona są jak alpenstocki, a ich dyscyplina jest wyrazem dobrej woli od wewnątrz; Ich służba polega nie tyle na przygotowaniu się do wojny, ile na rozwijaniu ducha powszechnego pokoju".

Baden-Powell miał również wziąć udział w II Konkursie World Rover Moot, który odbył się w Szwecji w 1935 roku, ale niestety był to ostatni raz kiedy miał być wśród światowych zgromadzeń swoich ukochanych łazików.

Ponownie wyraził nadzieję że International Rover Moots wygeneruje wystarczająco dużo dobrej woli aby uniknąć przyszłych konfliktów między narodami, ale jak już wiemy Trzecia Rzesza była już w drodze do wojny.